

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 8T/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011109
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7215011109.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného F. F. stíhaného pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. októbra 2019 Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného F. F., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom B. č. XXX, okres Z. I., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 21.08.2015 sp. zn. 2Pv 605/14/8803 pre skutky v bodoch 1/ a 2/ obžaloby právne kvalifikované ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktoré mal spáchať tak, že

1. ako osoba oprávnená konať za spoločnosť X. - F. F., so sídlom V. XXXX/X, B. 5, IČO: XX XXX XXX dňa 4.3.2009 na základe dohody uzatvorenej prostredníctvom e-mailu dňa 4.3.2009 s D.. C. P. predmetom ktorej bolo dodanie materiálu Tehla Porotherm PTH Profi 25 375x250x249 P12 v množstve 1620 ks, Tehla Porotherm PTH Profi 11,5 497x115x249 P10 v množstve 576 ks a Malta Porotherm Profi v množstve 17 ks v celkovej sume 3 693,26 € vystavil zálohovú faktúru č. FA 000040/2009 na základe ktorej vylákal zálohu na dodanie tovaru v sume 2 954,61 €, ktorá bola dňa 4.3.2009 bankovým prevodom v Tatra banke, a.s. na ul. Štúrovej, Košice uhradená z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX v prospech účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, avšak tovar nedodal, pričom z poskytnutej zálohy vrátil iba sumu 100 €, čím takto svojím konaním spôsobil D.. C. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX I., bez prihlásenia A., ul. B. XX škodu vo výške 2 854,61 €,
2. ako osoba oprávnená konať za spoločnosť X. - F. F., so sídlom V. XXXX/X, B. 5, prevádzka K., ul. G., IČO: XX XXX XXX v presne nezistenom čase, na základe ústnej dohody s L. V. predmetom ktorej bolo dodanie rôzneho stavebného materiálu na stavbu rodinného domu v celkovej sume 6 654,65 € dňa 24.3.2009 vystavil zálohovú faktúru č. FA 000046/2009 na základe ktorej vylákal zálohu na dodanie tovaru v sume 5 323,72 €, ktorá bola následne dňa 25.3.2009 bankovým prevodom uhradená na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, avšak tovar nedodal, pričom z poskytnutej zálohy vrátil iba sumu 200 €, čím takto svojím konaním spôsobil D.. L. V., nar. X.X.XXXX, trvale bytom A. pri Q. XXX škodu vo výške 5 323,72 €, nakoľko žalované skutky nie sú trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkazuje poškodeného D.. L. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. pri Q. XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

V trestnej veci obžalovaného F. F. vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov - poškodených a ostatných svedkov, znalkyne, prečítaním zápisnice o výsluchu svedka z prípravného konania, znaleckého posudku a listín a na hlavnom pojednávaní dňa 12.12.2018 rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného skutkovo i právne v súlade s obžalobou, uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 34 mesiacov, zaradil ho pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia

slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výrokov o treste rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T 160/2012 zo dňa 04.03.2013 a rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T 140/2011 zo dňa 04.07.2012 a uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému D.. L. V. škodu vo výške 5.123,72 €, vo zvyšku uplatneného nároku na náhradu škody menovaného poškodeného odkázal na civilný proces.

Odvolaie obžalovaného podané proti rozsudku zo dňa 12.12.2018 vyhodnotil Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 7To 39/2019 zo dňa 13.06.2019 ako dôvodné v celom rozsahu, preto opravným prostriedkom napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Neuložil doplniť dokazovanie, ale vykonané dôkazy opätovne vyhodnotiť, dôsledne sa zaoberať obhajobou obžalovaného a postupovať v súlade s princípom ultima ratio.

Po vrátení veci prvostupňovému súdu procesné strany, s výnimkou obžalovaného, nenavrhl doplniť dokazovanie. Obhajca obžalovaného nakoniec ustúpil od návrhu vypočuť svedkov T. V. a G. Q., osobnú účasť ktorých nebolo možné zabezpečiť, aj od čítania daňových priznaní subjektu F. F. - X. za zdaňovacie obdobia 2007 až 2012. Pri opätovnom rozhodovaní v predmetnej trestnej veci vychádzal teda podpísaný súd z tých dôkazov, ktoré mal k dispozícii v čase svojho prvého rozhodnutia.

Obžalovaný F. F. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

K veci uviedol, že podnikal od roku 2004 do októbra 2009. Aby vedel malú a mladú firmu presadiť voči konkurencii, musel dodávať nadštandardné, alebo cenovo výhodné ponuky. Znamená, že tovar objednával vo veľkých objemoch, 25 až 30 kamiónov mesačne v rámci nejakého sortimentu a dodávateľom platil za tovar vopred. Každého klienta oboznámil s podmienkami obchodu a vysvetlil, že ponúkanú cenu dokáže garantovať za istých podmienok, vrátane zloženia zálohy, z ktorej vyplácal materiál, dopravu, zamestnancov i vlastnú odmenu. V januári a februári 2009 sa začal preskupovať stavebný trh, niektorí výrobcovia nosných stavebných produktov si určili distribučné kanály cez dve veľké obchodné firmy: Stavebniny StavMat a DEKTRADE. Nezostávalo mu iné ako nakupovať od vlastnej konkurencie, pričom na dodávku tehly (alternatíva Porotherm) mal aj zmluvných partnerov Pezinské tehelne a Tehla Gbely, u týchto bol priamym odberateľom. Poškodeným P. aj V. teda vysvetlil, že dostávajú cenovo výhodnejšiu ponuku z dôvodu, že ich tovar bude pričlenený do balíka, v ktorom je viac klientov, teda objednávané je väčšie množstvo tovaru za výhodnejšiu cenu. Tovar objednal u DEKTRADE. Bolo mu oznámené, že momentálne jeho objednávku nevedia zrealizovať, nemajú dostatok materiálu, čím sa predĺžila doba dodania objednaného tovaru poškodeným. Uvedené poškodeným obratom oznámil, títo ale neboli ochotní čakať a od zmlúv odstúpili, lebo im takto viackrát posunul termíny dodávok tovaru. Zároveň odstúpili od zmlúv aj ďalší klienti P. E. z L. A., D.. P. Q. z B. IV a U. zo I.. V priebehu dvoch, troch týždňov však získal ďalších zákazníkov L. F. a K. X. z J., L. J. z E. J. a K. A. z L. A., ktorým aj objednaný tovar dodal, približne jeden mesiac po odstúpení od zmlúv zo strany poškodených. Zálohy, ktoré od poškodených prijal, nebol schopný po ukončení zmluvného vzťahu vrátiť, vo firme mal finančné problémy, na výplatu zamestnancov si musel požičovať. Poškodeným navrhol vrátenie dlhu v splátkach, k čomu nezaujali stanovisko. Napriek tomu im prvé splátky poslal, ale pre ďalšie finančné problémy do ktorých sa dostal, nebol schopný v splácaní pokračovať. Poškodeným písomne oznámil, že záväzky firmy preberá na seba ako na súkromnú osobu. Medzitým sa mu už P. vyhrážal, navštevoval jeho svokru, snažil sa mu vniknúť do bytu a obidvaja poškodení podali trestné oznámenie. Vrátenie dlhu si poškodený P. uplatnil na súde, bol úspešný a exekútor už vymohol 856,00 €. Ako živnostník podnikal do októbra 2009. Po skončení výkonu trestu odňatia slobody si hľadal prácu, podarilo sa mu zamestnať v Peugeot, kde zarába 400,00 € mesačne v čistom. Má exekúcie, ale dlhy chce splatiť postupne, aj poškodenému V., ktorý civilnú žalobu nepodal. Nikdy nemal záujem podviesť nejakého svojho klienta, finančné prostriedky, ktoré od klientov získal, použil na chod firmy, on sám z toho nemal ani cent. V záujme vyššieho zisku otvoril pobočku v K., z ktorej boli riadené aj obchody s poškodenými. Poslednú pobočku otvoril v roku 2008, išlo o sklad tovaru v B., v nehnuteľnosti jeho matky. V roku 2009 zamestnával na základe pracovných zmlúv 12 osôb a s ďalšími 6 spolupracoval na základe mandátnych zmlúv. Za zamestnancov platil odvody 2.000,00 € až 3.000,00 € mesačne. Účtovníctvo firmy viedla E. Q., ktorá pracovala v trnavskej pobočke. Okrem už spomenutých dodávateľov objednával tovar aj v spoločnosti StavMat. Dopravu tovaru v menšom objeme mu zabezpečovali drobní dopravcovia z K., ani jedného nevedel označiť menom, dopravu veľkých objemov zabezpečovali dodávatelia, hlavne DEKTRADE. Na vybavovanie zákazok mal zamestnanca a od jari 2009 aj zamestnankyňu, avšak nemal čas ich na túto agendu zaučiť, preto ju vybavoval sám. Kancelárske priestory v B. a K. si prenajímal

na základe písomných zmlúv o nájme. Aby dokázal „utiahnuť“ firmu potreboval nakúpiť tovar v objeme minimálne 25 kamiónov. V takomto vyjadrení bola objednávka od P. približne 1 a štvrtá až 1 a pol kamiónu a objednávka od V. niečo cez 2 kamióny. Tovar, ktorý objednal pre P. a V. bol dodaný, avšak v čase kedy už poškodení odstúpili od zmlúv. Zálohy, ktoré od poškodených prijal použil na zaplatenie tohto tovaru i jeho dopravu. Obžalovaný nevedel uviesť komu a kedy zaplatil za tovar objednaný poškodenými, nevedel koľko ho stála doprava tovaru. Zálohy od poškodených zaviedol do účtovníctva. Poškodený P. poslal zálohu na osobný účet jeho terajšej manželky, ktorá peniaze z účtu vybrala a boli vložené do pokladne firmy. Mal síce podnikateľský účet, avšak na tento mal dosah exekútor, preto usmernil V. zaplatiť zálohu na účet jeho manželky. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu uzatváral úverové zmluvy alebo zmluvy o pôžičke peňazí, ale v januári alebo februári 2009 na splátky, ktoré potom neuhrádzal, nakúpil titánové hrnce za 990,00 €. Má viac exekúcií, dlhuje aj úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý vyplácal náhradné výživné v čase, kedy si on neplnil vyživovaciu povinnosť. Venoval sa len obchodu so stavebným materiálom, iné aktivity nemal. Mal štyroch obchodných zástupcov, z toho troch zamestnával na základe pracovnej zmluvy a jeden bol živnostník. Ich úlohou bolo zabezpečovať zákazky, komunikovať s klientmi, spracovávať cenové ponuky. Štyri administratívne pracovníčky spracovávali materiály od dodávateľov, Q. viedla sekretariát a účtovníctvo, vystavovala faktúry aj príjmové pokladničné doklady v prípade, ak to neurobil on na mieste jednaní s klientom. Zamestnával aj jeho terajšiu manželku, ktorá mala na starosti len drobné výpomocné práce, rovnako ako I., jeho terajšia svokra. V roku 2010 si jeho manželka otvoril živnosť. S jej firmou E. F. F. spolupracoval, resp. robil obchodného zástupcu tejto firmy, vyhľadával klientov a komunikoval s nimi. K svojej osobe obžalovaný uviedol, že je ženatý, s manželkou vychováva tri maloleté deti, ktorých nie je biologickým otcom. Bývajú v jednoizbovom prenajatom byte na sídlisku v K.. Vyživovaciu povinnosť má voči 16-ročnému synovi z prvého manželstva, ktorý bol na čas po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky. Po skončení výkonu trestu odňatia slobody si vyživovaciu povinnosť plní. Aktuálne má dve zamestnania, cez víkendy pracuje v PSA Peugeot Citroen ako operátor logistiky a počas bežných pracovných dní ako vodič vysokozdvížneho vozíka v spoločnosti FM Logistics, kde pracuje aj jeho manželka. Jeho čistý príjem je 380,00 € mesačne. Je zdravý, psychiatricky liečený nebol.

Svedok - poškodený D.. C. P. vypovedal na hlavnom pojednávaní tak, že začínal so stavbou rodinného domu, keď na internetovej stránke www.123dopyt.sk našiel ponuku obžalovaného, ktorý predával tehly s veľmi výraznou zľavou až 40%. Bol neskúsený a nevedel, že takúto zľavu nie je možné poskytnúť. O firme X. si zistil, že na trhu je už 6 rokov, preto nepredpokladal, že môže ísť o podvod. Mal záujem o tehly Porotherm. S obžalovaným komunikoval telefonicky a mailom, dohodli druh a objem tovaru, taktiež zálohu vo výške 2.954,61 €. Obžalovaný mu poskytol číslo účtu, na ktorý aj zálohu v dohodnutej výške previedol. Až neskôr zistil, že išlo o účet sekretárky a manželky obžalovaného F. Q., teraz F.. Obžalovaný mu poslal faktúru a tiež až neskôr si uvedomil, že chýbala fakturácia zálohy za 27 paliet, v tom čase sa za jednu paletu platilo 10,00 €. Tovar sľúbil dodať v lehote jedného týždňa. Po týždni sa u obžalovaného uistil, že nákup prebieha bez problémov, že kamióny sú na ceste, že prídu na druhý deň. Na druhý deň mu obžalovaný cez telefón povedal, že kamión mal poruchu a ďalšie dni to boli obdobné výhovorky. Asi po dvoch týždňoch takéhoto predlžovania objednávku zrušil a obžalovaný sľúbil, že peniaze mu vráti. Nasledoval ďalší kolotoč telefonátov, kedy už obžalovaný prestal prijímať hovory, keď ho kontaktoval z iného telefónu hovor prevzal, povedal, že peniaze nesie osobne, že je v Rožňave a potom už hovory opäť nepreberal. Po nejakom čase mu poštou poslal 100,00 €, aby tak prejavil falošnú snahu, že peniaze chce vrátiť. Po dlhšom čase od zrušenia objednávky mu obžalovaný ponúkol tehly od inej firmy, ktoré však mali iné vlastnosti ako tie, ktoré v zmysle svojej projektovej dokumentácie potreboval, preto túto ponuku neprijal. Podľa neho obžalovaný aj vtedy klamal. Dokonca mu neskôr poslal opravenú faktúru, na ktorej už bola iná suma DPH. Podal na súde žalobu, v civilnom konaní bol úspešný a nasledovalo exekučné konanie. Až vtedy zistil, že v čase kedy sa s obžalovaným dohodol na dodávke tovaru, mal tento už 21 exekúcií. Pred záväznou objednávkou mu obžalovaný žiadnym spôsobom nevysvetlil ako funguje jeho podnikanie. Neskôr mu obžalovaný sľúbil, že dlh mu bude splácať v splátkach aj s úrokmi, dal mu to aj písomne. Poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 2.854,61 €.

Svedok - poškodený D.. L. V. vypovedal, že pred započatím výstavby rodinného domu zisťoval ceny stavebného materiálu vo viacerých stavebninách v okolí, aj internetovou cestou na www.123dopyt.sk. Takto sa skontaktoval s obžalovaným, ktorý za ním prišiel domov, preukázal sa že je podnikateľom a potvrdil mu, že stavebný materiál, ktorý potreboval mu dodá s najväčšou zľavou, teda v najnižšej cene na trhu, v lehote 2 týždňov. Dohodnutú zálohu vo výške 5.323,72 €, ktorá tvorila 80% z ceny tovaru, uhradil prevodom na účet. Neskôr sa dozvedel, že nešlo o účet obžalovaného, ale účet manželky obžalovaného,

v tom čase slečny Q.. Po dvoch týždňoch od zaplatenia zálohy ho obžalovaný opäť osobne skontaktoval, povedal mu, že kamión je naložený a nie je žiaden problém s dodaním tovaru. Kamión však neprišiel, s obžalovaným sa nevedel skontaktovať prostredníctvom telefónu, nakoľko nepreberal hovory, nereagoval na výzvy prostredníctvom e-mailu a preto po troch, štyroch týždňoch odstúpil od zmluvy uzavretej ústne a požadoval vrátenie peňazí. Osobne sa s obžalovaným stretol až v roku 2010, kedy mu obžalovaný potvrdil dlh a vyjadril ochotu zaplatiť aj 0,05% úrok z omeškania od 24.03.2009. Vo firme, ktorá predáva materiál Ytong na Slovensku mu povedali, že tak vysokú zľavu, akú mu ponúkol obžalovaný, neposkytujú ani svojim najväčším odberateľom, že taká zľava je nereálna. O dva týždne sa na ich internetovej stránke objavilo varovanie, že s F. F. nespolupracujú a aby sa ľudia od neho dištancovali. Aj keď v čase objednávky tovaru u obžalovaného mal prehľad o cenových ponukách iných dodávateľov, obžalovaný si vybral najmä kvôli zľave, ktorú mu ponúkol, prišiel za ním so slečnou Q., ktorú predstavil ako finančnú riaditeľku, priamo domov, k rodičom kde vtedy býval, preukázal sa, že podniká, utvrdil ho v tom, že nebude žiaden problém s dodaním materiálu, vystavil predfaktúru. Zvyšok kúpnej ceny mal v zmysle dohody s obžalovaným zaplatiť do dvoch týždňov bankovým prevodom, ihneď ako mal stavebný materiál prísť. Zvyšných 20% však nezaplatil, nakoľko tovar dodaný nebol, aj keď ho obžalovaný stále utvrdzoval, že kamión je na ceste, že sa nemusí obávať. Zavádzal ho aj následne ohľadom vrátenia peňazí keď tvrdil, že ich už previedol zo svojho účtu. Zo sumy ktorú obžalovanému zaplatil mu tento poštovou poukážkou vrátil len 200,00 €. Mailom mu obžalovaný poslal splátkový kalendár s tým, že ak do 7 dní neodpovie znamená, že ho akceptuje. Obžalovanému odpovedal, že svoje peniaze potrebuje späť naraz, aby ich mohol investovať do rozostavaného domu. Snažil sa s obžalovaným skontaktovať osobne, hľadal ho v Bratislave na V. ulici, kde býva jeho matka, v Trnave, v roku 2010 bol za ním v B.. Obžalovaný vystupoval ako majiteľ firmy X. a k svojmu podnikaniu uviedol len to, že vie zabezpečiť stavebný materiál. O spôsobe zaobstarania tovaru, o fungovaní podnikania mu obžalovaný nepovedal nič. Od dohody s obžalovaným odstúpil tak, že mu to oznámil telefonicky, e-mailom aj osobne pri návšteve v Trnave. Obžalovaný to akceptoval s tým, že zálohu mu obratom vracia. Poškodený si uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu majetkovej škody vo výške 5.323,72 €.

Svedok P. O. vypovedal, že obžalovaný ho zamestnával od februára do mája 2009 ako obchodného zástupcu. Napriek svojej pracovnej pozícii nezískaval nových zákazníkov, ale v kancelárii spolu s ostatnými kolegami vypracovával cenové ponuky na základe vytlačených dopytov, ktoré predkladal obžalovaný a spracované cenové ponuky mu odovzdával. Ceny stanovoval na základe katalógov rôznych stavebných firiem a na základe množstevných zliav, ktoré prezentoval obžalovaný. Podľa jeho názoru boli zľavy vo výške 40% na výrobok nereálne, ako si to neskôr preverili u rôznych dodávateľských firiem. Postupne prichádzali s kolegami na to, že celé fungovanie ich zamestnávateľa nemá logiku, nemá hlavu ani päť a že to stojí na tom, že sa vyberá záloha na stavebný materiál. Začali mať podozrenie, že cenové ponuky sa spracovávajú takpovediac naoko, obžalovaný bol s nimi vždy spokojný, aj keď by obsahovali akýkoľvek údaj. Čakali ako sa to celé vyvinie, keďže nevideli žiadne auto s tovarom, žiadne jednania so zákazníkmi, kancelárske priestory na G. ulici v K. boli vybavené len písacím stolom, na spracovávanie cenových ponúk mali k dispozícii len kalkulačku a papier. Čím viac sa im to zdalo podozrivé, tým viac sa o situácii vo firme s kolegami rozprávali, až nakoniec povedal obžalovanému do očí čo si o tom všetkom myslí. Obžalovanému sa to nepáčilo a prepustil ho. V čase keď už pre obžalovaného nepracoval zatelefonoval P., ktorého osobne nepoznal a jeho telefónne číslo si skôr opísal z faktúry, ktorá sa mu zdala podozrivá. Menovaný mu potvrdil, že bol oklamáný. S poškodeným V. do žiadneho kontaktu neprišiel. Nemá vedomosť o tom, či obžalovaný mal zazmluvnených dodávateľov, keď kontaktoval jedného dodávateľa stavebného materiálu, povedali mu, že obžalovaného nepoznajú. Obžalovaný síce robil pracovnú poradu každý týždeň, ale žiadneho dodávateľa nespomínal. Obžalovaný vyplácal zamestnancom mzdy čiastočne, k plateniu odvodov sa vyjadriť nevedel.

Svedkyňa K. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že vo firme obžalovaného bola zamestnaná ako asistentka predaja v období marec až máj 2009. Do firmy nastúpila v čase, keď sa jej činnosť len rozbiehala. V náplni práce mala vypočítať na základe dopytu zákazníka materiál, tento objednať a vykonať ďalšie úkony spojené s predajom. Bolo ich asi 7 zamestnancov, ktorým na začiatku urobil F. F. školenie ohľadom stavebných materiálov, prvý mesiac chodil do kancelárskych priestorov pravidelne, potom už len sporadicky. Počas jej pôsobenia vo firme táto žiadnu činnosť nevykonávala. Zamestnanci sedeli v kancelárskych priestoroch, nemali k dispozícii počítač, telefón, boli tam len šanóny so stavebným materiálom. Nezaznamenala žiaden dopyt od zákazníka, do firmy žiaden neprišiel, v podstate nemala čo robiť, tak dala výpoveď. Obžalovaný vyplatil mzdu za jeden mesiac a až neskôr zistila, že neuhrádzal odvody, s čím mala len problémy. Firma sídlila v prenajatých priestoroch, pričom predpokladá, že

obžalovaný neuhrádzal nájomné, pretože jedného dňa keď prišli do práce, nevpustili ich do budovy, všetci zostali na chodníku. V súvislosti s nevyplatenou mzdou kontaktovala obžalovaného telefonicky, hovory nepreberal, nepodnikla voči nemu žiadne právne kroky. Ku skutkom sa svedkyňa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa D.. P. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný ju zamestnával od 01.04. do 30.04.2009. V náplni jej práce malo byť naceňovanie stavebného materiálu, čo ale vôbec nerobila. Ani ostatné štyri kolegyne, s ktorými zdieľala kanceláriu, za celý mesiac nevykonali žiadne pracovné povinnosti, keďže zamestnávateľ na nich nemal žiadnu požiadavku. Nemali čo robiť, preto celé dni presedeli v kancelárii, porozprávali si svoje životné osudy, šli sa prejsť, na obed a to bolo všetko. Vo vedľajšej kancelárii sedeli traja kolegovia - muži, k ich činnosti sa vyjadriť nevedela, ale zaregistrovala, že niekam chodili. Mzda za mesiac apríl 2009 jej vyplatená nebola, žiadnym spôsobom sa jej ani nedomáhala, nemala ju totižto za čo dostať. Zápočtový list jej odovzdali v aute na G. ulici F. F. a V. I.. Za celú dobu pôsobenia vo firme obžalovaného neprišla do kontaktu so žiadnymi zákazníkmi, nevybavila žiaden telefonát, nevidela nikoho ani v kancelárii obžalovaného, ktorá susedila s jej kanceláriou. Obžalovaný jej za celý mesiac nedal žiadne usmernenie a nemal na ňu nijakú požiadavku. Kancelária v ktorej sedela bola vybavená minimalisticky stolom a stoličkami, chýbali akékoľvek pracovné pomôcky. Ku skutkom sa svedkyňa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa V. I. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného pozná asi 10 rokov, je to jej zať. Od začiatku roku 2009 do septembra alebo októbra 2009 ju zamestnával, vo firme vykonávala pomocné práce ako skladanie stolov pre zamestnancov, šla prefotiť keď niečo bolo treba, s obžalovaným bola pre počítače, dávala pozor na zamestnancov. Pracovala keď bolo treba, keď jej to obžalovaný povedal. Pracovnú zmluvu mala uzavretú na dobu neurčitú, dohodnutú mzdu 500,00 € mesačne jej obžalovaný vyplácal a pracovný pomer bol ukončený dohodou. Ku skutkom sa vyjadriť nevedela, so žiadnym zákazníkom do kontaktu neprišla, nevedela nič o dodávateľoch

Svedkyňa F. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovaným sa zoznámila cez internet 21.12.2008, od 01.01.2009 začala u neho pracovať ako výkonná riaditeľka a 18.04.2009 uzavreli manželstvo. Dňa 27.03.2009 sa jej narodila dcéra, ktorej biologickým otcom nie je síce obžalovaný, avšak nosí jeho priezvisko. Aj počas materskej dovolenky zabezpečovala v čase neprítomnosti obžalovaného niektoré firemné záležitosti, keď bolo treba niečo odfotiť, vybaviť na úradoch, pomáhala pri zariaďovaní kancelárií a sporadicky dohliadala na ich chod. Obžalovaný spracovával cenové ponuky a následne zabezpečoval stavebný materiál pre klientov. Zamestnával Q., V., H. a Q., pracovali pre neho aj živnostníci J., O., V. a C.. Obžalovaný skončil podnikateľskú činnosť 18.10.2009. Od začiatku roka bol v priestoroch firmy na G. len jeden klient - A.. Ženy zamestnankyne pripravovali podklady pre obchodných zástupcov, spracovávali cenové ponuky. Niektorých klientov navštevovali s obžalovaným osobne a to konkrétne L. V., s ktorým dohodli podmienky obchodu. Nevedela sa vyjadriť k tomu, prečo D.. P. a V. neboli dodané objednané tehly, nevedela ako bolo naložené so zálohami, ktoré menovaní zaplatili, nevedela označiť žiadneho obchodného partnera obžalovaného, s výnimkou Pezinských tehliarí, YTONG a DEKTRADE, nevedela v akých objemoch obchodoval v rokoch 2008 a 2009, kto pre obžalovaného zabezpečoval dopravu stavebného materiálu, či mali skladové priestory. Od obžalovaného vedela, že prestal používať svoj účet, nevie či osobný alebo podnikateľský z dôvodu, že na ňom mal exekúciu. Preto zákazníci vkladali peniaze na jej účet, ktoré peniaze ona vybrala a odovzdala obžalovanému. Obžalovaný mal viacero exekúcií ešte z obdobia kedy sa nepoznali a súviseli s jeho súkromným životom. Neskôr pribudli ďalšie, vrátane exekúcie kde oprávneným je D.. P.. Aj ona samotná má z obdobia predchádzajúceho manželstva asi 10 exekúcií, rovnako ako obžalovanému aj jej zostáva z mesačného príjmu len životné minimum. Od roku 2010 do roku 2012 podnikala na základe živnosti pod obchodným menom F. F. E.. Bola na materskej dovolenke, takže obžalovaný na základe jej splnomocnenia zastupoval firmu, predával zákazníkom produkty medicínskej a laserovej techniky, detoxikačné náplasti a podobné veci. Firma po dvoch rokoch ukončila činnosť, zadĺžila sa, má viacero exekúcií. Založila preto ďalšiu firmu F. F. - F., ktorá sa zaoberá sprostredkovateľskou činnosťou v rámci služieb a vzdelávacej činnosti, momentálne však nie je aktívna.

Zo zápisnice o výsluchu svedka P. J. z prípravného konania zo dňa 24.07.2013, ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal vyplýva, že ako živnostník spolupracoval dva alebo tri mesiace s F. F., ktorý mal kanceláriu na G. ulici v K.. Fungovalo to tak, že F. F. reagoval na dopyt zákazníkov cez internet a dopyty mu dal spracovať formou kalkulácie. Kalkuláciu vypracoval len ručne, informatívne, na základe cenových

ponúk dodávateľov, ktoré mu predkladal F.. Asi po dvoch mesiacoch takejto spolupráce si vo vlastnom záujme preveril jedného zo zákazníkov F. F., ktorý mu povedal, že za objednaný materiál zaplatil zálohu 80% z celkovej sumy, ale materiál mu nebol v dohodnutej lehote dodaný. Podnikanie F. F. mu bolo podozrivé, rovnako tak aj jeho kolegom. Nevedel sa vyjadriť k tomu, koľko zákazníkov F. F. zavádzal, či reálne odoberal od dodávateľov tovar a akých dopravcov využíval. Podľa jeho názoru išlo skôr o fiktívne podnikanie. Spoluprácu s F. F. ukončil keď mu neuhradil poslednú mesačnú faktúru, ktorá znela na cca 1.000,00 €.

Znalkyňa D.. V. L. v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní zotrvala na znaleckom posudku č. 20/2015, ktorý v odbore Ekonomia a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling vypracovala dňa 22.04.2015. V znaleckom posudku, ktorý súd na hlavnom pojednávaní prečítal, aj v rámci výpovede skonštatovala, že peňažná záloha za stavebný materiál od poškodeného D.. C. P. vo výške 2.954,61 €, zaslaná bankovým prevodom dňa 04.03.2009 z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, bola prijatá do pokladne podnikateľského subjektu F. F., IČO: XX XXX XXX dňa 05.03.2009 príjmovým pokladničným dokladom č. 3/2009/1, ako úhrada zálohovej faktúry č. 3/2009, ktorá bola vystavená na C. P. na sumu 2.954,61 €. V Knihe odoslaných faktúr bola zaúčtovaná zálohová faktúra č. 3/2009 a jej úhrada vo výške 2.954,61 € dňa 05.03.2009 dokladom č. 3/2009/1. Peňažná záloha vo výške 2.954,61 € podľa sumy a dátumu bola zaúčtovaná v pokladničnej knihe dňa 05.03.2009. Obsah zápisu, teda číslo uhrádzanej zálohovej faktúry č. 4/2009, nesúhlasí s číslom uhrádzanej zálohovej faktúry č. 3/2009 uvedenej na príjmovom pokladničnom doklade č. 03/2009/1 a taktiež č. dokladu 4/2009 v pokladničnej knihe nesúhlasí s číslom príjmového pokladničného dokladu 03/2009/1. Zaúčtovanie peňažnej zálohy vo výške 2.954,61 € v peňažnom denníku nebolo možné overiť z dôvodu, že pre účely znaleckého skúmania tento predložený nebol. Číslovanie dokladov na strane príjmov nie je v pokladničnej knihe chronologické a nesúhlasí s číslami dokladov uvedenými v Knihe odoslaných faktúr. Údaje o úhrade v Knihe odoslaných faktúr sa však zhodujú s údajmi v pokladničnej knihe podľa dátumu úhrady a sumy. Práve na základe týchto dvoch zhodných údajov identifikovala peňažnú zálohu od D.. C. P., ale aj od L. V.. Číselný posun nastal pravdepodobne z nedbanlivosti, mohlo ísť o pisársku chybu, preklep. O rekonštrukcii účtovníctva pred tým, ako bolo obžalovanému odobraté, znalkyňa nevedela. V Knihe odoslaných faktúr bola zaúčtovaná aj zálohová faktúra č. 8/2009 voči odberateľovi V. L. a to vo výške 5.323,72 € dňa 25.03.2009 dokladom č. 8/2009/1. Peňažná záloha vo výške 5.323,72 € za stavebný materiál bola L. V. zaplatená v Tatrabanke, a.s. dňa 25.03.2009, podľa sumy a dátumu bola zaúčtovaná v pokladničnej knihe subjektu F. F. dňa 25.03.2009 vo výške 5.323,72 €. Aj v tomto prípade obsah zápisu, teda číslo uhrádzanej zálohovej faktúry 9/2009 a číslo dokladu 9/2009 nesúhlasia s údajmi v Knihe odoslaných faktúr. Zálohová faktúra č. 8/2009 bola v pokladničnej knihe zaúčtovaná správne, avšak v knihe odoslaných faktúr pod týmto číslom je zákazník L. F. - L.. Nebolo úlohou prvotného znaleckého skúmania zisťovať, či finančné prostriedky uhradené subjektu F. F. ako zálohy na materiál boli vrátené v prípade, ak materiál dodaný nebol, resp. akým spôsobom s nimi bolo naložené, či podnikateľský subjekt reálne vyvíjal činnosť v období kedy mu boli poškodenými zaplatené zálohy. K týmto otázkam sa znalkyňa nevedela vyjadriť ani v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní, kvôli absencii pokladničnej knihy, peňažného denníka, príjmových a výdavkových pokladničných dokladov a ostatných účtovných dokladov za rok 2009.

Uznesením zo dňa 04.01.2018 bolo znalkyni D.. V. L. uložené doplniť znalecký posudok č. 20/2015. Ani za aktívnej súčinnosti súdu sa od obžalovaného nepodarilo získať kompletnú účtovnú dokumentáciu potrebnú pre znalecké skúmanie a zodpovedanie otázok uložených súdom.

V doplnku č. 1 k znaleckému posudku č. 20/2015, ktorý znalkyňa spracovala dňa 08.08.2018 uzavrela, že zálohovú platbu za stavebný materiál vo výške 2.954,61 € prijatú od D.. C. P. dňa 05.03.2009 použil obžalovaný (podľa pokladničnej knihy) na úhradu miezd, záloh, splátok, služieb (poštovné, internet, telefón, nájom, preventívna prehliadka, kolký, hovorné), materiálu (kancelárske potreby, tovar, rozličný spotrebný materiál). Podľa peňažného denníka za rok 2009 bola zálohová platba od D.. C. P. zaúčtovaná podľa sumy a dátumu pod poradovým č. 100 dňa 05.03.2009, dokladom č. 4/2009 s textom FA 4/2009, vo výške 2.954,61 €, ako príjem v hotovosti. V ten istý deň, t.j. 05.03.2009, bola uvedená suma účtovaná pod poradové č. 102, dokladom č. 93/09, s textom „obj. Q. 06/09/01 za FA 4/2009“, ako výdavok v hotovosti na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov a zásoby. Rozdiely z použitia predmetnej zálohovej platby v peňažnom denníku za rok 2009 a v pokladničnej knihe za rok 2009 vyplývajú z nesúladu pohybu peňažných prostriedkov v pokladnici a v peňažnom denníku. Zálohová platba za stavebný materiál vo výške 5.323,72 € od L. V. prijatá dňa 25.03.2009 na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX bola podľa pokladničnej knihy použitá na úhradu miezd (3.349,71 €), provízie (J. - 1.000,00 €), a čiastočné vrátenie pôžičky (974,01 €). Podľa sumy a dátumu bola platba od L. V. v peňažnom

denníku za rok 2009 zaúčtovaná pod poradovým číslom 155 dňa 25.03.2009, dokladom č. 9/2009 s textom „zá. FA 9/2009“, ako príjem v hotovosti dňa 26.03.2009 bola taká istá suma 5.323,72 € účtovaná pod poradovým číslom 167, dokladom č. 150/09 s textom „obj. Q. 10/09/01 za FA 9/2009“, ako výdavok v hotovosti na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov na zásoby. Doklad č. 150/09 nebol predložený (rovnako ako v prípade D.. C. P. doklad č. 93/09). Rozdiely z použitia predmetnej zálohovej platby v peňažnom denníku za rok 2009 a v pokladničnej za rok 2009 vyplývajú z nesúladu pohybu peňažných prostriedkov v pokladnici a v peňažnom denníku. Na zadanú otázku či F. F. vyvíjal podnikateľskú činnosť v roku 2009 a v roku 2008 znalkyňa uviedla, že v porovnaní s rokom 2008 dosiahol v roku 2009 vyššie príjmy (40.066,68 €) o 11.210,81 €, avšak mal aj vyššie náklady (39.934,53 €) o 33.742,64 €, čím v konečnom dôsledku v roku 2009 dosiahol o 22.531,83 € menší rozdiel príjmov a výdavkov (pred zdanením), teda len 132,15 €. V roku 2008 bol rozdiel príjmov a výdavkov (pred zdanením) vo výške 22.664,00 €. Zvýšenie nákladov v roku 2009 predstavovali mzdové náklady vo výške 15.740,00 €, ktoré boli v roku 2008 nulové a nárast prevádzkovej réžie (20.778,17 €) o 19.344,13 €. Z dôvodu nepredloženia Knihy odoslaných faktúr, resp. samotných faktúr za rok 2008, nebolo možné znalecky posúdiť podnikateľskú činnosť subjektu F. F. za rok 2008. Podľa predloženej Knihy odoslaných faktúr za rok 2009 boli vystavené zálohové faktúry vo výške 40.024,25 € za stavebný materiál a následne aj stornované vo výške 27.724,20 €. U nestornovaných a nepredložených faktúr (12.297,05 €) podľa predložených dokladov nie je možné zhodnotiť, či išlo len o zálohové faktúry, resp. riadne, teda či došlo k dodaniu tovaru a vôbec k ekonomickej činnosti subjektu. U nasledujúcich riadnych faktúr v celkovej výške 885,81 € bol predmetom fakturácie rozličný drobný tovar (drogéria, domáce potreby a iné).

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listiny:

Výpis zo živnostenského registra Slovenskej republiky, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný podnikal od 02.02.2004 do 19.10.2009 pod obchodným menom F. F., miesto podnikania mal na adrese V. 8, B. - X., IČO: XX XXX XXX. Predmetom podnikania bolo okrem iného kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi aj iným prevádzkovateľom živností.

Cenová ponuka vypracovaná X. - F. F., V. 8, B. pre C. P., V. B. na špecifikované tehly, kde na ceny s DPH je 40% zľava z ceny materiálu, ktorá má platiť len pri objednaní a zaplatení zálohovej faktúry do 06.03.2009.

Zálohová faktúra č. 0000040/2009 vystavená X. - F. F., IČO: XX XXX XXX dňa 04.03.2009 pre C. P., ktorou bola fakturovaná cena za materiál (tehly a malta) spolu vo výške 3.693,26 € s DPH, z toho zálohová platba 80% vypočítaná na 2.954,61 €.

Faktúra č. 0000040/2009 vystavená dňa 04.03.2009 X. - F. F. pre C. P. neobsahuje položku zálohovej 80% platby 2.954,61 €, v ostatnom je text zhodný s vyššie označenou. V oboch faktúrach je bankový kontakt Tatrabanka, a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, názov účtu F. Q.. Oboje faktúry mali dátum splatnosti 04.03.2009.

Príkaz na úhradu do tuzemska svedčí o tom, že C. P. dal dňa 04.03.2009 svojej banke pokyn na prevod sumy 2.954,61 € na účet označený vo faktúrach.

Mailová komunikácia, z ktorej vyplýva, že obžalovaný komunikoval z adresy a@b.c, z ktorej poslal na adresu a@b.c dňa 06.03.2009 faktúru č. 0000040/2009 (bez zálohovej 80% platby).

Na adresu a@b.c zaslal poškodený C. P. oznámenie, že kvôli nedodaniu tovaru po štyroch týždňoch od uzavretia dohody ruší objednávku a žiada okamžité vrátenie zálohy vo výške 2.954,61 € na jeho účet, ktorý označil číslom.

Zrušenie objednávky so žiadosťou o okamžité vrátenie zaplatenej zálohy zaslal C. P. obžalovanému aj v písomnej forme dňa 16.04.2009.

List zo dňa 13.04.2009, ktorým obžalovaný oznámil C. P., že z organizačných a technických dôvodov mu vráti zaplatenú zálohu za objednaný tovar do 20.04.2009 spolu s penále 0,05% za každý deň omeškania odo dňa písomného zrušenia objednávky.

List obžalovaného pre C. P. zo dňa 11.06.2009 označený ako „Návrh na spôsob vyrovnania pohľadávky voči vám“, ktorým oznámil, že nemá dostatok finančných prostriedkov na vrátenie čiastky 2.954,61 €, túto môže splácať v mesačných splátkach minimálne po 100,00 € spolu s úrokom 0,05% z dlžnej sumy od 04.03.2009 do zaplatenia poslednej splátky. Prvá splátka bude realizovaná 25.06.2009, ostatné vždy k 25. dňu v mesiaci. V prípade, ak k návrhu nebude zaujaté stanovisko, bude to považovať za súhlas adresáta.

List zo dňa 19.09.2010, ktorým obžalovaný oznámil C. P., že firma F. F. - X. ukončila svoju podnikateľskú činnosť 19.10.2009 a že záväzok titulom nevrátenej zaplatenej zálohy za tovar preberá na seba ako súkromnú osobu a vysporiada ho spolu s úrokom z omeškania. Zároveň oznámil, že v rámci teraz prebiehajúcej rekonštrukcie účtovníctva za obdobie 2007 - 2009, bola mu vystavená opravená zálohová faktúra so zmeneným poradovým číslom a zachovanými ostatnými údajmi.

Z doručenky je zrejmé, že C. P. bol list doručený dňa 15.06.2009.

Listové zásielky adresované X. - F. F. sa C. P. vrátili z adresy V. 8, B. 5 aj z adresy G. 7, K. nedoručené.

Zálohová faktúra č. 3/2009 bola dodávateľom F. F., IČO: XX XXX XXX vystavená pre C. P. s obsahom zálohovej faktúry č. 0000040/2009 čo do názvu, druhu tovaru a ceny, avšak zmenené bolo obchodné meno na F. F. z X. - F. F., číslo účtu na XXXXXXXXXXXX/XXXX aj dátum splatnosti na 05.03.2009.

Prijmový pokladničný doklad č. 3/2009/1 zo dňa 05.03.2009 vypovedá o tom, že subjekt F. F. prijal od F. Q. 2.954,61 € ako úhradu zálohovej faktúry č. 3/2009.

Poštový peňažný poukaz - podací lístok vypovedá o tom, že dňa 25.06.2009 poškodený C. P. prevzal na pošte 100,00 €, ktoré mu zaslal F. F..

Faktúra č. 4001900430 vystavená dodávateľom DEKTRADE SR s.r.o., pobočka Košice dňa 20.04.2009 vypovedá o tom, že C. P. si stavebný materiál objednal u označeného dodávateľa.

Žaloba o zaplatenie 2.854,61 € s príslušenstvom bola C. P. podaná na Okresnom súde Bratislava V dňa 03.11.2009, práva sa domáhal voči F. F. a F. F., rod. Q..

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 29Cb 29/2010 zo dňa 28.09.2011, právoplatný dňa 30.11.2011, ktorým bol F. F., IČO: XX XXX XXX zaviazaný zaplatiť C. P. 2.854,61 € s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.954,61 € od 21.04.2009 do 25.06.2009 a zo sumy 2.854,61 € od 26.06.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 1.296,03 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žaloba voči odporkyni v druhom rade bola zamietnutá.

Správa P. D. A. F., súdneho exekútora, zo dňa 04.05.2017 vypovedá o tom, že exekučné konanie EX 657/2012 sa začalo dňa 14.02.2012 na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 29Cb 29/2010. Ku dňu podania správy nebola vymožená ani časť dlhu.

Zálohová faktúra č. 0000046/2009 bola vystavená dodávateľom X. - F. F. pre príjemcu L. V. dňa 24.03.2009, za vyšpecifikovaný stavebný materiál ňou bola za 45% zľavy fakturovaná cena 6.654,65 €, z toho 80% záloha 5.323,72 €. Za peňažný ústav dodávateľa bola označená Tatrabanke, a.s., účet F. Q. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Príkaz na úhradu sumy 5.323,72 € v prospech účtu označeného v zálohovej faktúre dal L. V. v Tatrabanke, a.s. dňa 25.03.2009.

Výpis z účtu L. V. vedeného v Tatrabanke, a.s. svedčí o tom, že vyfakturovanú zálohu zaplatil.

List - zrušenie objednávky zaslal X. - F. F. L. V. dňa 25.04.2009 s tým, že objednaný tovar nie je schopný dodať v dodacej lehote, ani v nasledujúcom týždni a zároveň zaplatenú zálohu vo výške 5.323,72 € poslať na účet L. V. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Návrh na spôsob vyrovnania pohľadávky bol L. V. doručený dňa 16.06.2009, ako je preukázané doručenkou. Pre nedostatok finančných prostriedkov navrhol obžalovaný dlh vo výške 5.589,61 € vrátiť v mesačných splátkach minimálne po 200,00 € s 0,05% úrokom z dlžnej sumy od 25.03.2009 do

zaplatenia. V prípade, ak na návrh nebude reagované do siedmych dní, bude to považovať za jeho akceptáciu.

Poštový peňažný poukaz - podací lístok svedčí o tom, že dňa 25.06.2009 bolo Slovenskou poštou L. V. vyplatených 200,00 €, ktoré mu zaslal F. F..

Predžalobná výzva D.. L. V. zo dňa 24.11.2010 bola poslednou výstrahou pre F. F., hrozba riešenia záležitosti súdnou cestou.

Správa Tatrabanky, a.s. zo dňa 19.11.2004 vypovedá o tom, že v období od 11.10.2006 do 10.11.2011 bol vedený účet č. XXXXXXXXXXXX v mene Eur, ktorého majiteľom bola F. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorá jediná mala dispozičné oprávnenie k účtu.

Výpisy z účtu majiteľa F. F. vedeného v Tatrabanke, a.s. za obdobie marec až máj 2009 preukazujú, že na účet č. XXXXXXXXXXXX bola dňa 05.03.2009 prevedená suma 2.954,61 € od C. P. a dňa 25.03.2009 suma 5.323,72 € od L. V..

Správa Všeobecnej úverovej banky, a.s. zo dňa 03.05.2010 vypovedá o tom, že v tamojšej banke bol k dátumu spracovania správy vedený účet s názvom F. F., IČO: XX XXX XXX v mene Eur, číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa výpisov z účtu bol účtovný zostatok k 30.04.2009 -20,60 €, k 31.05.2009 -53,43 € a disponibilný zostatok -4.354,57 €.

Zmluva o nájme nebytových priestorov bola uzatvorená medzi prenajímateľom O. O., nar. XX.XX.XXXX a nájomcom X. - F. F., IČO: XX XXX XXX dňa 05.03.2009. Na základe tejto zmluvy prenechal prenajímateľ nájomcovi do užívania priestory v polyfunkčnom dome na G. ulici č. 5 v K. v celkovej výmere 120 m², pozostávajúce zo štyroch kancelárií, kuchynky, WC, kúpeľne, skladu, chodby na 2. poschodí a troch parkovacích miest v garáži, počínajúc dňom 05.03.2009 na dobu neurčitú. Pre rok 2009 bolo dohodnuté nájomné 1.000,00 € mesačne plus prevádzkové náklady. Finančná zábezpeka vo výške 3.000,00 € mala byť vrátená po skončení nájomného vzťahu.

Výpis identifikačných údajov, kontaktov a priebehov poistení poskytnutý Sociálnou poisťovňou, pobočka Nové Zámky, vypovedá o tom, že obžalovaný v období od 01.02.1998 do 14.10.2005 bol zamestnaný u 18 zamestnávateľov, jeho pracovný pomer trval od jedného do dvoch, troch mesiacov, maximálne do šiestich mesiacov v jednom prípade. Následne pracoval na dohodu o vykonaní prác u 15 zamestnávateľov, posledný záznam svedčí o zamestnaneckom pomere od 25.05. do 30.06.2011 s K. F..

Rozhodnutie Daňového úradu Šurany č. 633/230/3141/10/Hru zo dňa 22.03.2010 bolo vydané na základe žiadosti daňového subjektu F. F. o predĺženie lehoty na podanie daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2009, ktorej bolo citovaným rozhodnutím vyhovené a lehota predĺžená do 30.06.2010.

Daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2009 daňovníka F. F. bolo nulové, na Daňový úrad Šurany bolo zaslané dňa 06.07.2010.

Daňové priznanie, ale aj skôr označené faktúry, PPD a pokladničná kniha rok 2009, kniha odoslaných faktúr rok 2009, kniha došlých faktúr rok 2009 subjektu F. F. (v kópii), tvoria súčasť spisového materiálu a boli k dispozícii zmluvní v odbore Účtovníctvo a manažment.

Reálny výkon podnikateľskej činnosti preukázal obžalovaný listinami:

zálohové faktúry č. 000042/2009 pre F. E., č. 000050/2009 pre K. A., č. 0000039/2009, 0000047/2009 a 0000048/2009 pre F. L. L. - D., č. 0000043/2009 pre M. X., s.r.o., cenová ponuka pre F. E., výpis zo živnostenského registra SR subjektu L. F. L. - interiér, výpis z Obchodného registra Okresného súdu Žilina na spoločnosť M. X., s.r.o., e-mailová komunikácia s V. - G..

Rámcová kúpna zmluva č. 00993/2009 bola uzavretá dňa 26.03.2009 medzi DEKTRADE SR s.r.o., Elektrárnska 12428, Bratislava ako predávajúcim a X. - F. F., V. 8, Bratislava ako kupujúcim. Jej predmetom boli dodávky stavebných materiálov z ponuky predávajúceho za cenu podľa cenníka

predávajúceho, resp. za dohodnutú cenu odsúhlasenú predávajúcim. Kúpna cena je splatná do 14. dňa od uskutočnenia zdaniteľného plnenia a vystavenia faktúry.

Zálohová faktúra č. 6002900979 za vyšpecifikovaný stavebný materiál bola vystavená dňa 07.05.2009 dodávateľom DEKTRADE SR s.r.o. odberateľovi X. - F. F. na sumu 6.671,39 €.

Faktúra č. PRO-100-9-00242 toho istého dodávateľa pre rovnakého odberateľa na sumu 221,58 € bola vystavená dňa 31.03.2009.

Kúpna zmluva č. 2009/7 bola dňa 20.04.2009 uzavretá medzi predávajúcim Pezinského tehelne - paneláreň, a.s., Tehelná 9, Pezinok a kupujúcim X. - F. F.. Podľa predmetu plnenia (čl. 1) záväzok predajcu predávať tehliarske výrobky kupujúcemu za podmienok v zmluve a vo Všeobecných dodacích podmienkach pre rok 2009 a vo Všeobecných dopravných podmienkach pre rok 2009 stanovených, možno túto zmluvu považovať za rámcovú. Predávajúci sa zaviazal predávať výrobky v cenách podľa jeho aktuálneho cenníka, v ktorých sú zahrnuté náklady na nakládku a dopravu. Cieľové rabaty boli dohodnuté v článku 7, vychádzať mali z celkového obratu za rok 2009. Podľa článku 8 bod 3 zmluvy predávajúci fakturuje pri odbere tovaru palety, na ktorých sú tehliarske výrobky dodávané.

Správy Wienerberger slovenské tehelne, spol. s r.o. zo dňa 18.04.2017 a Xella Slovensko, spol. s r.o. zo dňa 13.04.2017 vypovedajú o tom, že F. F. ani X. - F. F. neboli ich odberateľmi ani v roku 2009.

O dlhoch obžalovaného, ktoré boli riešené v súdnych konaniach svedčia platobné rozkazy vydané Okresným súdom Bratislava V:

sp. zn. 26Ro/4031/2006 zo dňa 12.01.2007, právoplatný dňa 06.02.2007,

sp. zn. 28Ro/3775/2006 zo dňa 13.12.2006, právoplatný dňa 31.01.2007,

sp. zn. 27Ro/331/2006 zo dňa 09.11.2006, právoplatný dňa 20.01.2007,

sp. zn. 28Ro/1696/2007 zo dňa 27.04.2007, právoplatný dňa 07.07.2007,

sp. zn. 28Ro/3207/2007 zo dňa 30.11.2007, právoplatný dňa 29.05.2009,

sp. zn. 28Ro/401/2008 zo dňa 11.03.2008, právoplatný 19.09.2009 a

sp. zn. 26Ro/2659/2007 zo dňa 18.03.2008, právoplatný dňa 13.03.2009, ktorými bol obžalovaný zaviazaný Dopravnému podniku Bratislava, a.s. zaplatiť rovnako 1.414,- Sk, nahradiť trovy konania vo výške 500,- Sk a trovy právneho zastúpenia,

sp. zn. 28Ro/2155/2009 zo dňa 11.01.2011, právoplatný dňa 25.01.2011, ktorým bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť EOS KSI Slovensko, a.s. 535,52 € s 18,25% úrokom z omeškania, zmluvnú pokutu 4,98 € a nahradiť trovy konania 32,00 € a trovy právneho zastúpenia 99,51 €,

sp. zn. 19Rob/1198/01, právoplatný dňa 07.03.2002, ktorým bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť Pohotovosť s.r.o. 12.500,- Sk s 0,25% denným úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania 605,- Sk a rozsudky Okresného súdu Bratislava V:

sp. zn. 6C 173/2008 zo dňa 24.11.2008, právoplatný 29.12.2008, ktorým bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť Dopravnému podniku Bratislava, a.s. 1.414,- Sk a nahradiť trovy konania 2.819,- Sk,

sp. zn. 29Cb 60/2008 zo dňa 21.10.2009, právoplatný dňa 23.12.2009, ktorým bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť EOS KSI Slovensko, s.r.o. 2.128,64 € s 0,1% denným úrokom z omeškania od 11.09.2006 a nahradiť trovy konania 505,39 € a

rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie v Bratislave:

sp. zn. II/2011-1515 zo dňa 17.08.2011, právoplatný 16.09.2011, ktorým bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť EOS KSI Slovensko, s.r.o. 984,13 € s úrokom z omeškania 13% zo sumy 811,61 € a nahradiť trovy konania 197,18 €,

sp. zn. II/2011-1907 zo dňa 23.11.2011, právoplatný 02.02.2012, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť EOS KSI Slovensko, s.r.o. 1.771,69 € s 13% úrokom z omeškania zo sumy 1.468,26 €, nahradiť trovy konania 84,72 € a trovy právneho zastúpenia 212,98 € a

sp. zn. II/2009-1209 zo dňa 19.07.2009, ktorým bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. 1.596,90 € so 14,00% úrokom z omeškania zo sumy 1.596,09 € a nahradiť trovy konania 340,24 €.

Niektoré dlhy obžalovaného sa vymáhajú pre oprávnených v exekučných konaniach, napríklad: EX 16234/2016 na exekútorskom úrade súdneho exekútora P. E. W. so sídlom v Bratislave, o čom svedčí upovedomenie o začatí exekúcie, exekučný príkaz a príkaz na začatie exekúcie z 26.10.2012,

EX 1081/2007 na exekútorskou úrade súdneho exekútora P. F. O. so sídlom v Bratislave, o čom svedčí upovedomenie o začatí exekúcie sumy 10.000,- Sk s príslušenstvom zo dňa 07.04.2008,
EX 1577/2009 na exekútorskou úrade súdneho exekútora P. L. Z., o čom svedčí upovedomenie o začatí exekúcie sumy 117.718,- Sk s príslušenstvom zo dňa 12.09.2007, atď..

Zoznam vozidiel subjektu zo dňa 23.04.2012 obsahuje údaje o tom, že obžalovaný bol k uvedenému dňu držiteľom osobného motorového vozidla Škoda, AA sedan, EČV: BA XXXBU, na ktorom boli od 20.11.2006 do 03.03.2012 exekútorské blokácie z titulu vedenia 23 exekučných konaní, čiastočne vyššie označených.

O osobe obžalovaného vypovedajú listiny:

Správa o povesti vypracovaná starostom obce B. z obsahu ktorej vyplýva, že obžalovaný a jeho manželka F. F. s jej tromi maloletými deťmi sú prihlásení na trvalý pobyt v tamojšej obci v dome súp. č. 337. V mieste trvalého bydliska sa nezdržiavajú od apríla 2012, rodinný dom, ktorý obývali bol kúpený v roku 2003 matkou F. F. F. F.. V roku 2012 boli na obecnom úrade zaznamenané sťažnosti občanov, že F. F. a jeho manželka F. ponúkali výrobky, na ktoré vyzbierali zálohy, tovar nedodali a zálohy nevrátili.

Odpis registra trestov, v ktorom má obžalovaný 9 záznamov svedčiacich o majetkovej trestnej činnosti (trestné činy podvod, úverový podvod, sprenevera), v jednom prípade bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy. V posledných dvoch prípadoch Okresný súd Trnava vo veci sp. zn. 5T 49/2013 a Okresný súd Bratislava II vo veci sp. zn. 3T 163/2014 trestnými rozkazmi upustili od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nitra vo veci sp. zn. 2T 160/2012. Posledne spomenuté odsúdenie je zapísané ako siedme, kedy rozsudkom zo dňa 04.03.2013, právoplatným toho istého dňa, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia vykonal 01.03.2014, pričom trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T 140/2011 (1 rok nepodmienečne za prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona) bol zrušený.

Hodnotenie obžalovaného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, do ktorého bol dňa 13.08.2012 premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody uloženého vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T 160/2012 a trestu uloženého Okresným súdom Bratislava V vo veci 3T 24/2010, je kladné, bol štyrikrát disciplinárne odmenený, zaradený do denného štúdia elokovaného pracoviska gymnázia v Trnave, pravidelný kontakt všetkými dostupnými formami udržiaval s manželkou, jej deťmi a matkou. Tresty v tamojšom ústave vykonal dňom 28.02.2016.

Trestný rozkaz Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 116/2008 zo dňa 02.01.2009, právoplatný dňa 13.01.2009, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, s odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 100/2007 zo dňa 05.05.2008.

Rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T 160/2012 zo dňa 04.03.2013, právoplatný toho istého dňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá 22.12.2012 medzi obžalovaným a prokurátorom Okresnej prokuratúry v Nitre, kde obžalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, so zaradením pre účely výkonu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T 3/2012 a výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T 140/2011.

O odsúdení vyššie citovaným rozsudkom svedčí aj spis Okresného súdu Nitra 2T 160/2012, z obsahu ktorého súd okrem rozsudku prečítal aj podstatné údaje o tam posudzovanej trestnej činnosti obžalovaného.

O odsúdení vo veci Okresného súdu Bratislava V 3T 24/2010 okrem trestného rozkazu zo dňa 14.04.2010, právoplatného dňa 28.04.2010, svedčí aj spisový materiál, ktorý súd pre účely tohto trestného konania zabezpečil a s jeho podstatnou časťou oboznámil. Za prečin úverového podvodu

podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a iné bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov (do 28.08.2012), avšak nakoľko obžalovaný sa v skúšobnej dobe dopustil úmyselnej trestnej činnosti, bol mu dňa 13.11.2012 nariadený výkon trestu odňatia slobody uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T 24/2010, ktorý trest má vykonaný. Trest bol uložený ako trest súhrnný, za súčasného zrušenia trestu uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 116/2008.

Spis Okresného súdu Bratislava II 3T 163/2014 vypovedá o tom, že obžalovaný bol súdený a aj uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T 160/2012 bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu.

V jednom prípade bol obžalovaný spod obžaloby, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, oslobodený podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku, teda z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, a to rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T 65/2011 zo dňa 26.06.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/88/2012 zo dňa 03.10.2012, ktorým bolo odvolanie prokurátora proti rozsudku zamietnuté.

Aplikujúc základnú zásadu trestného konania - zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie s cieľom zistiť skutkový stav veci tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Skutočnosť, že niektoré dôkazy navrhnuté obžalovaným odmietol vykonať neznamena, že jemu, či ostatným procesným stranám odoprel právo obstarávať dôkazy, ale znamená, že navrhované dôkazy nemali logický súvis s predmetom konania. Odmietnutie obžalovaným navrhovaných dôkazov tiež neznamena, že by súd neprikladal dôležitosť rovnováhe s akou pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému a dôkazov či okolností svedčiacich v jeho prospech. Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci totižto okrem iného vyplýva, že súd určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. V súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) súd po zákonným spôsobom vykonaných zákonne získaných dôkazov tieto vyhodnotil starostlivo a nestranne, všetky jednotlivo i v ich vzájomnej nadväznosti a nakoľko nezískal vnútorné presvedčenie o vine obžalovaného, tohto postupom súladným s ustanovením § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Niet pochybností o tom, že obžalovaný podnikal na základe živnostenského oprávnenia od 02.02.2004 do 19.10.2009 v oblasti kúpy tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi aj iným prevádzkovateľom živností (plus súvisiace činnosti). V Živnostenskom registri Slovenskej republiky mal zapísané obchodné meno „F. F.“. Z viacerých dôkazov vyplýva, že používal obchodné meno „X. - F. F.“, pričom podľa identifikačného čísla 41 XXX XXX išlo o ten istý subjekt s miestom podnikania V. 8, B. - X.. V roku 2009 zriadil obžalovaný prevádzku v K., kde si od O. O. prenajal od 05.03.2009 štyri kancelárie s príslušenstvom a tri parkovacie miesta v polyfunkčnom dome. Ako to vyplýva z výpovede obžalovaného a viacerých svedkov, venoval sa len obchodu so stavebným materiálom. Od februára 2009 zamestnával v pozícii asistent predaja a obchodný zástupca viacerých zamestnancov, niektorí z nich boli vypočítaní ako svedkovia, a spolupracoval s tromi živnostníkmi.

Niet akýchkoľvek pochybností ani o tom, že v marci 2009 uzavrel s poškodenými D.. C. P. a D.. L. V. dohody o dodávke presne špecifikovaného stavebného materiálu na výstavbu ich rodinných domov. Poškodení uhradili vystavené zálohové faktúry, 80% z celkovej ceny objednaného materiálu zaplatili tak, že finančné prostriedky previedli v zmysle zálohových faktúr na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s názvom F. Q., vedený v Tatrabanke, a.s.. Zálohové platby z účtu vybrala majiteľka a jediná disponentka F. F. (predtým Q.), manželka obžalovaného, a odovzdala ich obžalovanému. Objednaný stavebný materiál obžalovaný v dohodnutej lehote, ani neskôr na základe urgencií poškodených nedodal, preto obidvaja poškodení odstúpili od ústne uzavretých kúpnych zmlúv a žiadali vrátenie zaplatených záloh. Obžalovaný sa dňa 13.04.2009 písomne zaviazal vrátiť poškodenému D.. C. P. zálohu vo výške 2.854,61 € s 0,05% denným úrokom z omeškania do 20.04.2009, keďže mu z organizačných a technických dôvodov tovar dodať nemohol. Dňa 11.06.2009 obžalovaný navrhol poškodenému vrátenie zálohy v mesačných splátkach po 100,00 € spolu s úrokom z omeškania. Takto plnil len jedenkrát, splátku vo výške 100,00 € zaplatil poškodenému 25.06.2009 a následne dňa 19.09.2010 poškodenému oznámil,

že podnikateľskú činnosť ukončil k 19.10.2009 a že záväzok titulom nevrátenej zálohy za tovar preberá na seba ako na súkromnú osobu.

Aj s poškodeným D.. L. V. vstúpil obžalovaný do zmluvného vzťahu po tom, ako rovnako ako v prvom prípade vypracoval cenovú ponuku na stavebný materiál o ktorý mal poškodený záujem. Aj v tomto prípade poskytol zľavu 40% z ceny materiálu. Tovar napriek zaplateniu zálohy vo výške 5.323,73 € nedodal a listom zo dňa 25.04.2009 oznámil poškodenému, že ruší objednávku, keďže objednaný tovar nie je schopný v dohodnutej lehote a ani v nasledujúcom týždni dodať a že zaplatenú zálohu mu posielala na jeho účet. Nestalo sa tak. Až o dva mesiace neskôr, teda 25.06.2009 obžalovaný cestou Slovenskej pošty zaslal D.. L. V. 200,00 €, v splácaní dlhu v zmysle jeho návrhu na spôsob vyrovnania pohľadávky zo dňa 16.06.2009 nepokračoval, márna bola predžalobná výzva poškodeného zo dňa 24.11.2010.

Z poškodených si len D.. C. P. uplatnil voči obžalovanému nárok na zaplatenie sumy 2.854,61 € s príslušenstvom v civilnom konaní. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 29Cb 29/2010 zo dňa 28.09.2011 je exekučným titulom pre vedenie exekučného konania sp. zn. EX 657/2012 na exekútorskom úrade P.. D.. A. F.. V konaní sa však nepodarilo vymôcť od obžalovaného ani časť dlhu, ako to vyplýva zo správy súdneho exekútora zo dňa 04.05.2017. Všetko konštatované vyplýva aj z výpovedí obžalovaného, poškodených aj z listín.

V neposlednom rade aj zo záverov znaleckého posudku č. 20/2015 vypracovaného znalkyňou v odbore Ekonomia a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling D.. V. L. vyplýva, že peňažná záloha od poškodeného D.. C. P. vo výške 2.954,61 € za stavebný materiál bola prijatá do pokladne subjektu F. F. dňa 05.03.2009 príjmovým pokladničným dokladom č. 3/2009/1, ako úhrada zálohovej faktúry č. 3/2009, rovnako tak aj peňažná záloha za stavebný materiál od poškodeného D.. L. V. vo výške 5.323,72 € bola zaúčtovaná v pokladničnej knihe subjektu F. F. dňa 25.03.2009. Znalkyňa podala vysvetlenie k obsahu zápisov v pokladničnej knihe rok 2009 subjektu F. F., kde čísla poškodenými uhrádzaných zálohových faktúr 4/2009 (D.. C. P.) a 9/2009 (D.. L. V.) nesúhlasia s číslami uhrádzaných zálohových faktúr č. 3/2009 a č. 8/2009, s číslami pokladničných dokladov a zápismi v Knihe odoslaných faktúr, avšak na základe údajov o výške zaplatenej sumy a dátumoch úhrady znalkyňa identifikovala peňažné zálohy od obidvoch poškodených a číselný posun vysvetlila buď nedbanlivosťou alebo pisárskou chybou, pričom však nemala vedomosť o rekonštrukcii účtovníctva subjektu F. F. za roky 2008, 2009 ku ktorému došlo, ako to aj poškodeným obžalovaný písomne oznámil.

Súd zadal znalkyni doplniť znalecké skúmanie, výsledkom tohto je doplnok č. 1 zo dňa 08.08.2018 k znaleckému posudku č. 20/2015 z ktorého vyplýva, že zálohovú platbu za stavebný materiál vo výške 2.954,61 € prijatú od poškodeného D.. C. P. použil obžalovaný na úhradu miezd, záloh, splátok, služieb (poštovné, internet, telefón, nájom, preventívna prehliadka, kolky, hovorné) a materiálu (kancelárske potreby, tovar, rozličný spotrebný materiál), zálohovú platbu za stavebný materiál vo výške 5.323,72 € od D.. L. V. použil na mzdy (3.349,71 €), provízie (J. - 1.000,00 €) a čiastočné vrátenie pôžičky na vklad (974,01 €). Znalkyňa zároveň zistila, že F. F. vyvíjal v roku 2009 podnikateľskú činnosť, dosiahol z nej príjem 40.066,68 €, o 11.210,81 € viac oproti roku 2008, avšak mal aj vyššie náklady - 39.934,53 €, o 33.742,64 € oproti roku 2008. Náklady boli zvýšené v súvislosti s vyplatenými mzdami 15.740,00 €, ktoré boli v roku 2008 nulové a s nárastom prevádzkovej réžie o 19.344,13 €. Tieto závery znalkyne zodpovedajú aj inými dôkazmi zistenej skutočnosti, že subjekt F. F. zamestnal v roku 2009 viacero osôb na základe pracovných zmlúv a zriadil prevádzku v Trnave. Zo znaleckého skúmania tiež vyplynulo, že v roku 2009 vystavil subjekt zálohové faktúry za stavebný materiál vo výške 40.024,25 € a následne ich stornoval vo výške 27.724,20 €. U nestornovaných, obžalovaným nepredložených, faktúr znejúcich na celkovú sumu 12.297,05 € nebolo možné znalecky vyhodnotiť, či išlo len o zálohové faktúry, resp. riadne, či skutočne došlo k dodaniu tovaru a v neposlednom rade vôbec k ekonomickej činnosti subjektu. U nasledujúcich riadnych faktúr v celkovej sume 885,81 € bol predmetom fakturácie rozličný drobný tovar ako drogeria, domáce potreby a iné. Na tomto mieste súd podotýka, že obžalovaný nepredložil znalkyni kompletnú účtovnú dokumentáciu tak, ako bol k tomu opakovane vyzývaný.

Po zrušení prvého rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným v súlade s obžalobou, riadiac sa názormi a odporučeniami odvolacieho súdu vyjadrenými v uznesení sp. zn. 7To 39/2019 zo dňa 13.06.2019, prehodnotil prvostupňový súd vykonané dôkazy a dôslednejšie sa zaoberajúc obhajobou obžalovaného dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním popísaným v bodoch 1/ a 2/ obžaloby, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku, nenaplnil znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, preto ho spod obžaloby oslobodil, nakoľko žalované skutky nie sú trestným činom. Osvojac si právny názor odvolacieho súdu, ktorým je prvostupňový súd viazaný, konštatuje, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodenými, ktoré sa riešili v tomto trestnom konaní, majú súkromno-právny základ a teda charakter majetkového sporu. Postupoval

teda súd v súlade s princípom ultima ratio, v zmysle ktorého je nevyhnutné dať prednosť prijatiu netrestných opatrení právnej či neprávnej povahy pred kriminalizáciou a taktiež povinnosť súdov a orgánov činných v trestnom konaní dať prednosť uplatňovaniu zodpovednosti podľa netrestnej právnej normy pred postihom pomocou noriem trestného práva. Trestnoprávne normy majú byť totižto používané len v prípadoch, ak použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy, lebo ich využitie je zjavne neúčelné. Aj pre daný prípad to znamená, že poškodení mali, v konečnom dôsledku D.. C. P. tak aj učinil, pri porušení povinností obžalovaného z ich zmluvných vzťahov uplatniť mimotrestné reakcie a postupy a využiť mimotrestné prostriedky pre ochranu ich porušených práv na vrátenie zálohových platieb pri ukončení zmluvných vzťahov s obžalovaným.

Nakoľko súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, o nároku poškodeného D.. L.R. na náhradu majetkovej škody nemohol rozhodnúť inak ako postupom podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku a teda odkázať ho na civilný proces.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.